

A hit tornya

Daniela azt akarta, hogy a Krisztusba vetett hite nagy és erős legyen.

Írta: Gretchen Picklesimer Kinney
(Igaz történet alapján)

A történet Jamaicán játszódott.

Daniela segítette a bátyjának kivenni a diós süteményt a sütőből. Finom illata volt!

Aztán meghallotta, hogy kopogtatnak az ajtón. „A misszionáriusok vannak itt!” – kiáltotta a nővére.

Daniela odaszaladt az ajtóhoz. Nagyon szerette, amikor eljöttek a misszionáriusok. Mindig jó érzések töltötték el, amikor meglátogatták őket. Néha játékokat hoztak neki és a testvéreinek, amiket játszhattak.

„Tom megint diós sütit csinált!”

– mondta Daniela. A bátyja imádott sütni-főzni a misszionáriusoknak.

„Alig várom, hogy megkóstoljam” – mondta Colas elder. Ő és Tanaka elder bejöttek, és leültek a földre. Daniela, a bátyja, a nővére és Anya leültek velük szemben.

„Miről fog szólni a mai lecke?” – kérdezte Daniela.

Tanaka elder előhúzott egy csomó papírpoharat. „Felépítjük a hit tornyát. Mindegyik pohár olyan valamit jelképez, amit a Jézus Krisztusba vetett hitünk építéséért tehetünk.”

Tanaka elder elkezdte feltornyozni a poharakat. Daniela látta, hogy a poharakra olyan szavakat írtak, mint az *ima*, *szentírás-tanulmányozás* és *istentisztelet*.

„Ezek mind olyan dolgok, amelyekre megkértetek minket, hogy tegyük meg családként” – mondta a kislány.

„Úgy van – helyeselt Colas elder. – Amikor megteszitek ezeket a dolgokat, a Jézus Krisztusba vetett hiteteket építitek.”

Daniela és testvérei felváltva építettek saját tornyokat a poharakból, miközben a leckét hallgatták.

Miután a misszionáriusok elmentek, Daniela elgondolkodott azon, amit tanítottak. Azt akarta, hogy a Krisztusba vetett hite nagy és erős legyen, éppen úgy, mint a torony, amelyet épített.

Ahogy teltek a hónapok, Daniela egyre többet és többet tanult az evangéliumról a misszionáriusoktól. Elképzelt, hogy a hite tornya egyre magasabbra és magasabbra nő.

Egy napon, miután elmentek a misszionáriusok, Daniela beszélt Anyával. „Megkeresztelkedhetek?” – kérdezte.

„Biztos vagy benne, hogy készen állsz rá?” – kérdezett vissza Anya.

„Igen – felelte Daniela. – Jézust szeretném követni.”

„Rendben – egyezett bele Anya. – Ha szeretnél, megkeresztelkedhetsz.”

Daniela bátyja és nővére is úgy döntött, hogy megkeresztelkedik. Anya azt mondta, hogy még nem érzi késznek magát a keresztelkedésre.

A keresztelőjük napján Daniela és testvérei fehér ruhába öltöztek. Mindegyikük türelmesen várta, hogy megkereszteljék.

Amikor Daniela került sorra, Tanaka elder besegítette őt a vízbe, majd a keresztelési ima elmondása után alámerítette. Amikor Daniela kiemelkedett a vízből, nem tudta abbahagyni a mosolygást! Boldognak és tisztának érezte magát. Soha nem akarta elfelejteni ezt az érzést.

Daniela továbbra is olyan dolgokat tett, amivel építeni tudta a Jézus Krisztusba vetett hitét. A családjával együtt olvasta a szentírásokat. Imádkozott Mennyei Atyához. Kedves dolgokat tett másokért. És emlékezett rá, hogy mit érzett, amikor megkeresztelkedett. Azt szerette volna, ha Anya is érzi ugyanazt.

„Anya, miért nem keresztelkedsz meg?” – kérdezte Daniela egy nap.

Anya egy percig hallgatott. „Jó példa vagy nekem. Most nekem is példát kell mutatnom neked – mondta. – Én is meg szeretnék keresztelkedni.”

Anya keresztelőjének a napján Daniela nagyon boldog volt. Amikor Anya kijött a vízből, mindenki mosolygott. Így már Daniela egész családja együtt építhette a hit tornyait. ●